

# Homilie na Půlnoční mši svaté pronesená ve farním chrámu sv. Martina v městě Mšeno u Mělníka 24. 12. 2023 v 21.00

*Rok B:*

*Iz 9, 1–3.5–6, Tit 2, 11–14*

*Evangelium podle svatého Lukáše 2, 1–14*

Vážení přátelé, bratří a sestry!

Při dnešní ranní mši, se čtením ještě ze 4. adventní neděle, jsme si připomněli, jak 9 měsíců před Ježíšovým anděl Gabriel dívce Marii z městečka Nazareta v Galileji, v severní části svaté země–Izraele, že byla vyvolena stát se matkou Božího syna. Po prvním úleku tato moudrá mladá žena namítla, že to přece není možné. Muže nepoznávám. Tedy zaslíbila se panenskému stavu, i když se má vdát za Josefa, muže z Nazareta. Nepochybně Josef byl s tímto Mariiným zasvěcením srozuměn. Anděl odpověděl, že dítě nebude mít lidského otce. Bude počato působením Ducha Božího. Maria mohla odmítnout. Bylo to pro ni riskantní. Jak to vysvětlí Josefovi! A jak sousedům. Ale přijala to. Po jejím staň se, souhlasu, byl Ježíš počat.

Při půlnoční mši čteme svědectví evangelisty Lukáše, lékaře–průvodce apoštola Pavla o tom, jak se Ježíš narodil. Nejspíše mu to vyprávěl Jan, apoštol, který na Ježíšův pokyn z kříže pečoval o Marii až do její smrti. A jemu to bezpochyby Maria vyprávěla.

Když byla Maria v devátém měsíci, přišel do Nazareta císařův příkaz: všichni muži se musejí jít do svého domovského místa zaregistrovat pro daňové účely. Josef byl z pokolení Judova, jehož sídlo bylo na jihu Izraele. Byl z rodu Davidova a Davidovým rodištěm bylo město Betlém, ležící asi 20 km jižně od Jeruzaléma. Asi tam měl, jako každý Judovec, z pradávných dob nějaké pozemky.

A tak se Josef vypravil na více než třídenní cestu na jih. Vzal s sebou manželku Marii přesto, že už čekala rodinu. Aspoň sousedé nemohli spekulovat a pomlouvat.

Když se dokodracali, pravděpodobně s pomocí osla, do Betléma, bylo hotelové zařízení karavanseraj, zcela plné. Ono to bývalo takové čtvercové stavení jako naše ambity, a každý kousek pod střechou se pronajímал skupině poutníků. Uprostřed, na volném prostranství, odpočívala zvířata, na nichž poutníci přijeli. Nevadí, řekl si svatý Josef. Nakonec tam nebyla taková intimita, kterou cudná Maria vzhledem k blížícímu se porodu potřebovala.

A tak našli jeden z jeskynních chlévů na okraji města, v němž nikdo nebyl, ale byla tam krmítka pro dobytek zvaná jesle. To, že tam byli také vůl a osel, máme až z pozdějších vyprávění. Lidová tvořivost je přibásnila později, ač v evangeliu se o nich nemluví. Nebylo to ale jen tak ze vzduchu. Bylo to básnické ztvárnění slov jednoho ze žalmů Davidových, kde Bůh lká nad tím, že Boží lid ho už nezná, už ani do kostela nechodí, zatímco vůl a osel dobře Boha znají. A tak si myslíme, že ta obě zvířata tam dost možná byla a dítě Ježíše, které tam Maria porodila, zahřívala svým dechem, poté, co Maria dítě položila do krmítka. Nejprve ho ovšem zavinula do plének, které doma nezapomněla a přinesla si je s sebou.

O pastýřích, kteří v okolí pásli stáda bohatým Betlémanů, a kteří byli andělem a andělskými sbory přizváni, aby se šli do jeskyně poklonit Spasiteli, si povíme až při jitřní mši hned zítra ráno v 9.00. Tam budeme číst pokračování dnešního evangelijního textu.

Jděme po této půlnoční mši s radostí a pokojem v srdci a rozdávejme ho všem svým blízkým.

Krásné Vánoce všem.

Amen. Dejž to nebeský Pán.

*Ve Mšeni 24. prosince 2023*

*P. Jiří Rajmund Tretera OP*